

Ο Δρ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΑΤΖΗΧΑΜΠΗΣ

είναι ποιητής, δοκιμιογράφος και σύγχρονος στοχαστής, του οποίου το έργο αναπτύσσεται ως μια επίμονη αναζήτηση του ανθρώπου μέσα στον χρόνο, τη μνήμη, τη σιωπή και το υπαρξιακό τραύμα του σύγχρονου πολιτισμού.

Η γραφή του συνδυάζει τη λυρική ένταση της ποίησης με τη φιλοσοφική εμβάθυνση του δοκιμίου, δημιουργώντας έναν λόγο πυκνό, εσωτερικό και βαθιά ανθρωποκεντρικό.

Στα έργα του αναμετρώνται διαρκώς η αθωότητα και η μνήμη, το φως και η φθορά, η ιστορία και η εσωτερική μοίρα του ανθρώπου. Η σκέψη του δεν περιορίζεται σε λογοτεχνικές διατυπώσεις, επιχειρεί να αφουγκραστεί τις αθέατες ρωγμές της εποχής μας:

την απώλεια της σιωπής, την εξορία του ανθρώπου από τον εσωτερικό του κόσμο, την ανάγκη επιστροφής σε μια βαθύτερη πνευματική αλήθεια.

Έχει εκδώσει έξι ποιητικές συλλογές: Απ' τ' αλωνάκι της σιγής, Στην ακτή των ποιητών, Όνειρα αμηννά, Οδυσσέας Αστέρης, Η κραυγή της Αντιγόνης και Το δάκρυ της Περσεφόνης.

Μέσα από την ιδιοπρόσωπη ποίηση και τα δοκίμιά του οικοδομεί ένα προσωπικό πνευματικό σύμπαν, όπου ο λόγος γίνεται χάρτης αυτογνωσίας, μνήμης και υπαρξιακής αντίστασης. Τα κείμενά του δεν καλούν απλώς τον αναγνώστη να διαβάσει, τον προσκαλούν να σταθεί, να στοχαστεί και να επιστρέψει ουσιαστικότερα στον εαυτό του και στον κόσμο.

Λόγος περί Αθωότητας και άλλα δοκίμια Παράλληλα με τη λογοτεχνική του πορεία, δραστηριοποιείται στον χώρο της επιστήμης, της παιδείας και της περιβαλλοντικής έρευνας, υπηρετώντας την εκπαίδευση, πανεπιστημιακή και δευτεροβάθμια, και τον δημόσιο

λόγο με συνέπεια και πνευματική ευθύνη. Είναι Επιστημονικός Διευθυντής του Κυπριακού Κέντρου Περιβαλλοντικής Έρευνας και Εκπαίδευσης. Διαθέτει πολυβραβευμένη επιστημονική και παιδαγωγική πορεία, με εκατοντάδες επιστημονικές δημοσιεύσεις, ευρωπαϊκά ερευνητικά έργα και διεθνείς διακρίσεις στους τομείς της περιβαλλοντικής εκπαίδευσης, της αειφορίας και της περιβαλλοντικής πολιτότητας.

Ωστόσο, ακόμη και μέσα στον χώρο της επιστήμης, ο λόγος του παραμένει βαθύς, ανθρωποκεντρικός, καθώς στο επίκεντρο της σκέψης του βρίσκεται πάντοτε ο άνθρωπος, η καλλιέργεια της συνείδησης και η ανάγκη μιας ουσιαστικότερης σχέσης με τον κόσμο, τη φύση και τον πολιτισμό.